

If 'signs' are *Torah* law

אי סימנין דאורייתא –

Overview

The גמרא relates that they returned a גט to רבה בר בר חנה, when he said, 'I can recognize this lost גט, or I can give a סימן for this lost גט'; However he was not sure whether they returned the גט to him on account of his סימן, for the rule is סימנין or they returned in on account of his טביעת עין in the גט.

בגט נמי¹ מהדרינן -

A גט will also be returned when one gives סימנין, if we maintain דאורייתא -

ואי סימנין דרבנן² מה שמחזירין אבידה בסימן שאינו מובהק מדרבנן -

However if סימנין is דרבנן, the reason a lost object is returned with a regular סימן, not an outstanding סימן, is מדרבנן -

משום דהפקר בית דין הפקר³ -

For the הפקר of בי"ד is a valid הפקר -

אבל מדאורייתא צריך או עדים⁴ או סימן מובהק⁵ -

However סימן in it would require either witnesses or an outstanding סימן אבידה in order to return an -

וגט נמי דאיסור הוא⁶ לא מהדרינן אלא בסימן מובהק:

And by גט as well, which is an איסור, therefore if we maintain סימנין דרבנן, it will not be returned unless there is a סימן מובהק (even מדרבנן).

Summary

If סימנין דאורייתא, we return even a גט with סימנין; however if סימנין דרבנן we return a

¹ Returning a גט (which involves the serious איסור of אשת איש) with a סימן, has more serious ramifications than returning an אבידה (which is 'merely' a monetary issue [where we can also apply the ruling of הפקר בי"ד הפקר]). Nevertheless if we maintain דאורייתא, we will return even a גט with (regular) סימנין, and not necessarily only with a מובהק סימן.

² If we maintain דרבנן סימנין, this means that מן התורה, giving a סימן on an item does not prove ownership of this item (for it is possible that it may belong to another person who has the same item with the same סימן, or that you acquired the knowledge of this סימן unlawfully, etc.). The question (which תוספות addresses) is how do we return an אבידה with 'just' a 'regular' סימן, since a סימן is not a definitive proof of ownership; perhaps it belongs to someone else.

³ Even if the claimant is not the rightful owner, nevertheless בי"ד has the power (of הפקר בי"ד הפקר) to remove the ownership of this item from its rightful owner and transfer it to someone else. See later on כו,ב (and ד"ה רש"י) why the רבנן instituted the enactment of הפקר בי"ד הפקר.

⁴ Presumably this means that the עדים recognize (with a טביעת עין) that this item belongs to the claimant. See 'Thinking it over'.

⁵ A סימן מובהק is so precise that it is virtually impossible that it belongs to someone else. It is considered a definitive proof.

⁶ The rational of הפקר בי"ד הפקר cannot apply by a גט which involves the איסור אשת איש, therefore it will not be returned unless a סימן מובהק is presented. See 'Thinking it over'.

only with a סימן מובהק (and an אבידה with a regular סימן for הפקר בי"ד הפקר).

Thinking it over

אבידה מן התורה (סימנין דרבנן) we would not return an אבידה, unless there are עדים, or a סימן מובהק.⁷ Later תוספות writes that also by a גט we return it only with a סימן מובהק.⁸ However תוספות does not mention returning it with עדים by a גט; are we to understand that a גט is returned only with a סימן מובהק, but not with עדים?!

⁷ See footnote # 4.

⁸ See footnote # 6.